

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Onno Fenstra

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Woensdagavond 5 mei jl. rond 20:00 werd ik gebeld door de moeder van Moss. Zij was overstuur. Zij vertelde mij dat ze was gebeld door de politie en dat Moss was opgepakt. Ze was emotioneel en aangeslagen. Ze heeft mijn nummer doorgegeven aan de politie aangezien ze verward was, het overzicht even niet meer had en regelzaken van deze orde liever aan mij over laat.

Ik werd gebeld door de Politie Capelle a/d IJssel, in persoon de heer Aart Laurens (AL). De man klonk vriendelijk en oprecht. Nadat hij mij mededeelde dat ik niet moest schrikken, heeft hij gevraagd of ik de vader van Moss Fenstra was. Vervolgens deelde hij mij mede dat Moss was opgepakt met de aanklacht "belediging van een politieagent" en dat hij zelf de verbalisant was. Ook meldde hij dat een van de arrestanten een wapen zou hebben gedragen. AL Informeerde mij dat Moss mij zou hebben aangewezen als vertrouwenspersoon en dat gezien het tijdstip Moss waarschijnlijk een nacht op het bureau moest gaan doorbrengen. Ook dat hij een pro deo advocaat toegewezen zou krijgen die hoogstwaarschijnlijk niet meer voor 22:00 zou komen opdagen omdat er geen haast bij was.

Ik vroeg eerst wat de belediging was geweest en wat de relatie met het wapen in deze was. AL vertelde mij dat de belediging in lijn met de bewoording "Kanker Mongool" was en dat "het wapen" gelukkig geen relatie had met Moss. Dit raakte mij gezien Opa en Oma van Moss beide deze ziekte hebben gehad en het woord mongool weinig respect toont voor de mens met deze "stempel". Ik kon me niet voorstellen dat mijn zoon dit gezegd zou hebben, maar ja als vader kun je je ook vergissen in je kinderen. Ik reageerde vanzelfsprekend tegen AL dat ik niet echt gediend ben van dit respectloze gedrag en bood mijn excuses aan, ook namens Moss.

Vervolgens vond ik ook dat een nachtje op het bureau in dit geval niet heel erg zou zijn en wellicht een gepaste consequentie en een mooie les zou zijn voor het gedrag dat mij voorgespiegeld werd. Ik wist op dat moment niet zeker of ik de volgende dag op het bureau zou kunnen verschijnen, gezien de afspraken die ik had de volgende dag. Hoe dan ook, ik wist dat Janneke, (zijn moeder) of ik de rol van vertrouwenspersoon zouden kunnen vervullen. Ik heb vanzelfsprekend mijn gedachten met AL gedeeld. Ik heb tot slot nog gevraagd of ik Moss zou kunnen spreken, maar hij deelde mij deelde mij dat dit niet mogelijk was.

Enige tijd later werd ik wederom gebeld door de politie. Naam onbekend. Hij informeerde mij dat Moss de nacht op het bureau moest doorbrengen en dat ik de volgende ochtend om 9:00 op het bureau verwacht werd om de zaak af te handelen. Ook hij informeerde mij dat ik Moss niet kon spreken, maar dat Moss in goede handen was. Meer informatie is voor zover ik mij herinner niet met mij gedeeld en op dat moment heb ik het daarbij gelaten.

Het duurde niet heel lang dat ik rond de klok van 22.30 een aantal filmpjes kreeg doorgestuurd van zijn moeder. Ik was zwaar geschokt van wat ik zag: de hardheid, lompheid en pure agressie. Onmenselijkheid hoe deze agent op mijn zoon insloeg terwijl mijn zoon helemaal niets deed, zei of enige verweer gaf. Er was totaal geen enkele dreiging te zien. Het hele incident is ook nog vanuit meerdere posities gefilmd dus de situatie en het doorgeslagen geweld is klip en klaar.

Hoe is het met Moss? Vanwaar dit buitenproportioneel gedrag van deze agent? Wat is er "geknap" in zijn "zijn". Dit is onacceptabel gedrag van een agent ten opzichte van een minderjarig kind. Zelfs tegen een volwassene. Dit kan en mag niet gebeuren. Punt.

Ik voelde uiteraard een enorme woede in mij opkomen. Totaal verward over het beeld en mening die ik had gevormd na het telefonisch gesprek met AL en de werkelijkheid van de inhoud van de overduidelijke beelden; zo niet in lijn met elkaar. Ik moest even gaan zitten en tot rust komen. Emoties en gedachten gierden door m'n lijf. Heb met zijn moeder gesproken en gevoelens gedeeld.

Ik voelde mij in eerste instantie schuldig dat ik niet echt op ben gekomen voor Moss tijdens het gesprek met de politie. Mijns inziens ook niet de juiste vragen had gesteld. Ik koos eigenlijk meteen de kant van de politie omdat ik vanzelfsprekend aannam dat zij juist waren. Want tsja, daar ga je als goed burger gewoon vanuit. Waarom heeft de politie mij niet geïnformeerd dat er sprake is geweest van ernstig geweld bij de arrestatie? Er gingen veel meer vragen door mij heen gepaard met emoties van boosheid, teleurstelling en woede. Wilde eigenlijk meteen naar Moss toe. Hij moet geschokt verward en verdrietig zijn, en pijn van zijn verwondingen hebben.

Ik werd uiteraard overspoeld met reacties emoties en meningen van m'n omgeving die de schokkende beelden op social media hadden gezien.

Ik heb enige tijd rust genomen en heb m'n laptop gepakt en ben op de site van de Rijksoverheid de rechten van minderjarigen gaan doornemen. Als ik naar het bureau ga, ben ik in ieder geval enigszins op de hoogte van de procedure en onze rechten, was mijn gedachte. Het werd mij al snel duidelijk dat er een aantal zaken niet klopte: i) een minderjarige mag altijd zijn ouders spreken na een arrestatie, ii) een licht "misdrijf" als belediging van een agent niet een reden is om een nacht op het bureau te moeten doorbrengen. Normaliter kun je de volgende ochtend je gewoon melden.; iii) dat er essentiële informatie over de gebeurtenis aan mij door beide heren van de politie was achtergehouden.

Uiteindelijk heb ik mezelf om 04:30 bij elkaar gepakt en heb ik de politie in Capelle gebeld. Ik mocht wederom mijn zoon niet spreken en het was volgens de agent van de receptie zeker geen goed idee op dit tijdstip naar het bureau te komen. Ook na mijn uitleg over de situatie kwam er geen response en werd mij medegedeeld dat ik om 09:00 terecht kon.

Ik ben de bewuste donderdag 6 mei vanuit Utrecht rond de klok van 07:00 vertrokken en kwam rond 07:50 op locatie gelegen aan de Slotlaan. Onderweg nog gesproken met zijn moeder en gedeeld wat mijn plan van aanpak was.

Aangekomen op het bureau merkte ik dat de receptie nauwelijks was geïnstalleerd en de computersystemen nog niet waren opgestart. Nadat ik duidelijk had gemaakt wie ik was en wat ik kwam doen, kreeg ik weer te horen dat ik m'n zoon niet kon spreken en dat ik tot minstens 09:00 of later moest wachten totdat de zaak zou kunnen worden opgepakt. Het was overigens geenszins duidelijk wat de planning was.

Op dat moment heb ik besloten de rechten van mezelf en m'n zoon, en daarmee de plichten van de politie, netjes uiteen te zetten. Zodoende ontstond er ook -eindelijk- beweging. Na enkele telefoontjes van de receptie informeerden ze mij dat Moss in gesprek was met zijn advocaat (T v Eerden) en dat ik daarna mijn zoon kon bezoeken.

Ik werd na ongeveer een kwartier opgehaald door de security en een agent en werd naar een ruimte gebracht waar ik m'n spullen moest achterlaten in een kluis. Vervolgens werd ik naar de kamer gebracht waar ik Moss in aantrof: Ik zag een vermoeide, bange, aangeslagen ineengedoken jongen met opgezwollen wang zitten op een stoel. We waren enorm blij elkaar te zien, hielden elkaar even

vast en zeiden niets. We deelden vervolgens vanzelfsprekend elkaars ervaringen van de dag en nacht. Moss was helemaal niet op de hoogte van de filmpjes en heb hem deze laten zien. Ik zag zijn emoties weer opkomen en hij zij mij, "joo ik kan mij dit helemaal niet meer herinneren..." Lijkt mij een logisch verhaal.

Na dik een half uur kwam een agent de ruimte inlopen en stelde zich voor als Eric van de Berg, hulpofficier van Justitie. Hij informeerde dat hij verantwoordelijk was voor de gebeurtenis en eigenlijk een vrije dag had. Hij heeft uitgelegd wat zijn overweging is geweest Moss een nacht op het bureau te houden, hij gaf een schets van de betreffende dag en eindigde uiteindelijk dat hij van mening was dat de politie "buitenproportioneel" gedrag had vertoond. Excuses zijn niet gemaakt. Hij nodigde ons uit naar een andere ruimte te gaan om ons gesprek even te vervolgen.

Daar werd feitelijk nog een keer dezelfde informatie herhaald met de toevoeging dat de zaak zou worden geseponneerd en dat de betreffende agent/verbalisant een probleem had en dat zodoende deze kwestie intern zou worden aangepakt en opgelost. Hij liet overigens doorschemeren dat aangifte vanuit onze kant niet veel zin zou hebben en veel tijd zou kosten. Dat bevreedde mij. Ik heb op dat moment besloten de toegewezen advocaat T van Eerden te bellen. Aangezien deze al wist dat de zaak geseponneerd zou worden, zou hij Moss ook niet verder bijstaan. Hij heeft wel duidelijk uiteengezet wat onze mogelijkheden zijn, en ook dat we konden vragen om een gesprek met de verbalisant.

Dit laatste sprak mij eigenlijk wel aan en heb deze optie met Moss, en ook de hulpofficier, overlegd. Dit gaf, mijns inziens, ons de gelegenheid de mens achter de agent in de ogen te kijken en van hem te horen wat de beweegreden is geweest van zijn handelen. Ik had het idee dat dit bij zou dragen in verzachting van onze emoties en de verwerking van het sterk negatieve beeld wat, uiteraard, is ontstaan over dit handelen van deze mens/agent in kwestie alsook de vertegenwoordiger van de politiemacht in zijn geheel.

Eric van de Berg wist te vertellen dat AL vanaf deze ochtend alweer aan het werk was op het bureau gelegen aan de Boezembocht te Rotterdam. Ik was enigszins verbaasd aangezien AL kennelijk de dag ervoor avonddienst tot 23:30 heeft gehad. De arbeidstijdenwet worden hier niet echt in acht genomen, dacht ik. Hoe dan ook, er werd een telefoontje gepleegd en wij konden ons melden in Rotterdam op het betreffende bureau.

Daar aangekomen werden we op de parkeerplaats ontvangen door een vriendelijke agent die mij gister kennelijk -de tweede keer- had gebeld. Ook was Eric van den Berg aanwezig. Samen liepen we naar het bureau en werden begeleid naar het kantoor waar we AL ontmoetten.

De emoties liepen al snel hoog op. Laurens stelde -na een wat ingehouden groet- de vraag aan Moss "Hoe was je nacht?". Enigszins verbaasd hield ik mijn mond en liet Moss zijn antwoord geven. Moss vertelde emotioneel: "Wat denk je, ik heb in een cel gezeten, jij hebt me in elkaar geslagen, weet niet waarom, heb niet geslapen en heb overal pijn. Wat denk jij?" Laurens Aert antwoordde "Nou mijn nacht was ook niet prettig hoor. Heb 3 uur op de bank gezeten thuis. Dit is mij nog nooit overkomen! Dit had niet mogen gebeuren en was buitenproportioneel van mij. Ik heb intern melding gemaakt van dit geweld en ga hulp zoeken bij de politie psycholoog."

Enfin, zonder verdere mening hierover, onderbrak ik hem en zei "wellicht is het verstandig als we beginnen met excuus aanbieden over hetgeen er is voorgevallen. Je hebt een minderjarige -geheel onterecht- met blote vuist in elkaar geslagen en met je volle gewicht in zijn nek gaan zitten."

Op dat moment antwoordde AL ons dat Moss een bedreiging was, “aan zijn collega zat te plukken” en zich met de arrestatie bemoeide. Ik heb AL en Eric van den Berg op dat moment ook de verschillende filmpjes laten zien en gemeld dat de werkelijkheid toch echt anders is dan wat hier geschetst wordt.

Na een korte stilte werd er sport van excuses gemaakt, maar dit was eigenlijk al te laat en pas nadat duidelijk was aangetoond door de videobeelden dat het verhaal van de agent onwaar was. Daarnaast was er weinig empathie bij AL. Ik zag boosheid en emotie in de ogen van Moss. Ik besloot het gesprek te beëindigen en weg te gaan. Deze ontmoeting had niet het gewenste resultaat. Integendeel. Het is bizar om te beseffen dat een agent willens en wetens een andere beleving heeft terwijl hij niet weet dat het hele voorval op video staat.

Moss en ik hebben in de auto nog wat gepraat en we besloten het weekeinde alles rustig te overdenken, te voelen en niet veel te doen. Uiteindelijk hebben we besloten de weg in te slaan die waar we nu staan.

Laat onze actie een tegenbeweging zijn tegen het toenemende geweld van de politie. Dat dit gaat leiden tot een betere politieorganisatie. En gerechtigheid voor Moss. Want alleen excuses zouden ook niet genoeg zijn wanneer Moss, ik of iemand anders een ander zwaar zouden mishandelen. De politie is er om burgers te beschermen niet om buitenproportioneel geweld tegen ze te gebruiken wanneer er duidelijk niets aan de hand is. Moss is erg ontdaan, merk ik en vijandig tegen de politie. Dat vind ik als ouder verschrikkelijk. Er dient hier een voorbeeld gesteld te worden volgens de letter van de wet. Dat zou helpen met de verwerking en het herstellen van het vertrouwen in de rechtsstaat.

Leiderdorp
15 mei 2021

Vorgelezen en ondertekend,

.....

Onno Fenstra

.....

Drs. Pieter Kuit